

Miljøministeren

TALEPAPIR

”Det talte ord gælder”

Samrådsspørgsmål A

Mener ministeren, at forholdene i de kommende naturnationalparker kan sikre dyrenes velfærd i forhold til f.eks. at sørge for tilstrækkelig foder og tilsyn?

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jacob Jensen (V), Lise Bech (DF), Erling Bonnesen (V) og René Christensen (DF).

Svar

Tak for ordet.

Dyrevelfærd er et emne, der er blevet debatteret flittigt i den seneste tid, men jeg oplever heldigvis ikke, at vi politisk er uenige om, at dyr, som staten har ansvar for, skal have det godt og trives.

Den konkrete sag på Naturstyrelsens arealer i Mols Bjerge har naturligt nok påvirket mange, og jeg vil gerne understrege igen, at den sag er helt uacceptabel.

Den sag ligger nu hos politiet, og vi er i fuld gang med at følge op – også for at undgå, at noget lignende kan ske igen.

Vi må ikke gå på kompromis med dyrevelfærden, hverken i naturnationalparkerne eller på andre af statens arealer.

Når vi med dette lovforslag taler om at dispensere fra dyrevelfærdsloven, er det vigtigt at slå fast, at dyrevelfærdsloven som udgangspunkt også gælder for dyr i naturnationalparker.

Dyr i naturnationalparker er – ligesom dyr alle andre steder – omfattet af § 2 i dyrevelfærdsloven, der fastsætter, at dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Denne helt grundlæggende bestemmelse giver lovforslaget ikke mulighed for at dispensere fra.

Det samme gælder eksempelvis dyrevelfærdslovens § 18, hvoraf det blandt andet fremgår, at dyr skal sikres mod vejr og vind i overensstemmelse med deres behov.

Det er helt centrale elementer i dyrevelfærdslovgivningen, og dem vil vi på ingen måde gå på kompromis med. Det er slet ikke til diskussion.

Alle dyr skal behandles ordentligt, uanset om de anvendes til naturpleje, om de er produktionsdyr i landbruget, kæledyr eller andet.

Vi skal tage ansvar for dyrevelfærden for de dyr, vi sætter under hegn. Vi skal sikre, at der er de rette

mekanismer til at gribe ind rettidigt, når der for eksempel er fødemangel på grund af en hård vinter.

Det gælder også i naturnationalparkerne.

Vi skal i naturnationalparkerne – ligesom på alle andre arealer – sikre, at dyrene trives, at de får mad nok, og at de kan søge læ og ly. Vi skal bruge robuste racer og arter, der kan klare at gå ude hele året. Og vi skal sørge for, at det område, dyrene bliver sat ud i, kan understøtte bestanden og dyrenes naturlige levevis.

Naturnationalparkerne kommer til at være store, sammenhængende naturområder, hvor naturen kan udvikle sig på egne præmisser, og hvor de udsatte dyr kommer til at leve så vildt, som det er muligt.

Når vi med dette lovforslag foreslår ændringer af dyrevelfærdsloven, er det for at give mulighed for, at de udsatte dyr i en naturnationalpark kan indgå i naturen på mere naturlige præmisser og med mindre indblanding fra mennesker.

Der skabes hjemmel til, at der i naturnationalparker kan dispenseres fra de dele af dyrevelfærdsloven, der blandt andet vedrører husning, fodring, vanding og tilsyn, herunder hyppigheden af tilsyn med de enkelte dyr.

Det giver mulighed for, at tilsynet af dyrene i naturnationalparkerne kan foregå på bestandsniveau.

Men der stilles vilkår til en sådan dispensation. Bestanden skal være tilpasset områdets størrelse, og der skal være et tilgængeligt fødegrundlag, der kan understøtte bestanden hele året. De personer, der fører tilsyn med dyrene, skal være kompetente. Syge eller tilskadekomne dyr skal have den fornødne pleje eller aflives.

Når der udføres tilsyn på bestandsniveau, skal det gøres på en måde, så det kan sikres, at dyrenes velfærd ikke kompromitteres.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri vurderer, at kontrol på bestandsniveau med de rette betingelser og vilkår kan ske på en forsvarlig måde.

Formanden for Dyreetisk Råd, Bengt Holst, har også givet udtryk for, at det ud fra et dyrevelfærds-mæssigt synspunkt er helt forsvarligt at føre tilsyn med dyrene på bestandsniveau, og at udsætning af store planteædere i naturnationalparkerne ikke behøver at ske på bekostning af dyrevelfærden. Faktisk mener han, at de får mulighed for at have en mere naturlig adfærd, hvilket er med til at give god dyrevelfærd.

Tilsyn på bestandsniveau kan for eksempel udføres ved, at tilsynet omfatter de svageste dyr, og ved at

der foretages en scoring af huld og adfærd hos en stikprøve af dyrene.

Det kan også være aktuelt at anvende ny teknologi som eksempelvis droner med varmesøgende sensorer som en del af tilsynet. De vil i højere grad end visuel inspektion kunne finde dyr, der søger skjul i de store naturarealer.

Det skal fremgå af forvaltningsplanerne for naturnationalparkerne, hvordan eventuelle syge eller tilskadekomne dyr skal opdages og håndteres.

Det skal også fremgå af forvaltningsplanen for den enkelte naturnationalpark, hvordan der skal ske regulering af bestanden af udsatte dyr, hvis levevilkårene ændrer sig.

Det er hensigten, at de udsatte dyr skal leve så vildt som muligt i naturnationalparkerne. For at imødekomme dette vil der som udgangspunkt ikke blive tilskudsfordret.

Men der skal altid være mad nok til dyrene.

Det kan for eksempel være aktuelt at regulere bestanden i tilfælde af mangel på føde. Det kan gøres ved enten at flytte dyrene eller **regulere antallet**, så bestanden passer til den fødemængde, der er.

Det er under alle omstændigheder en forudsætning, at dyrene behandles forsvarligt i naturnationalparkerne. Og det kan og skal der ikke dispenseres fra.

Jeg vil derfor igen slå helt fast, at dyrevelfærdslovens krav om, at dyr skal behandles forsvarligt, gælder for alle dyr.

Og i den forbindelse skal det med i betragtningen, at god dyrevelfærd ikke kun består af fravær af lidelse men også af, at dyrene har mulighed for at kunne udfolde deres naturlige adfærd. Den mulighed giver vi dyrene i naturnationalparkerne, når de kan bevæge sig frit rundt i de store naturområder inden for parkernes rammer.

Naturpleje skal gå hånd i hånd med god dyrevelfærd - også i naturnationalparkerne.